

İsa Mesih'in Vahyi - Birinci

Vahyin Tohumları: Benzetmelerden Son Uyarıya Uzanan Peygamberlik Dokumasının Gözler Önüne Serilmesi

Jeff Pippenger
2023-07-29

Amerika Birleşik Devletleri, İncil’de açıkça tanımlanmıştır. Dünyanın sonunda Amerika Birleşik Devletleri’ni özellikle tanımlayan birkaç İncil pasajı vardır. Vahiy kitabının on üçüncü bölümünde, Amerika Birleşik Devletleri yerden çıkan ikinci, yani iki boynuzlu canavar olarak tanımlanır ve canavarın işaretine sahip olmadıkça tüm dünyanın satın alıp satmasını yasaklar.

Ve yerden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzu gibi iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. Onun huzurunda ilk canavarın bütün yetkisini kullanıyor ve ölümcül yarası iyileşmiş olan ilk canavara yeryüzünü ve orada yaşayanları tapınmaya zorluyordu. Öyle büyük mucizeler yapıyor ki, insanların gözü önünde gökten yeryüzüne ateş indiriyordu. Canavarın önünde yapmaya yetkili olduğu o mucizelerle yeryüzünde yaşayanları aldatıyor; yeryüzünde yaşayanlara, kılıç darbesiyle yaralanmış ama yine de yaşayan canavarın heykelini yapmalarını söylüyor. Canavarın heykeline nefes vermeye gücü vardı; öyle ki canavarın heykeli hem konuşabilsin hem de canavarın heykeline tapınmayanların hepsi öldürülsün. Ve küçüğünden büyüğüne, zenginden yoksula, özgürden köleye herkesin sağ eline ya da alınlarına bir damga vurulmasını sağlıyor; öyle ki, canavarın damgasını ya da adını ya da adının sayısını taşımayan hiç kimse satın alamaz ya da satamaz.

İşte hikmet. Anlayış sahibi olan, canavarın sayısını hesaplasın; çünkü bu bir insanın sayısıdır; onun sayısı da altı yüz altmış altıdır. Vahiy 13:11-18.

Bu pasajda, iki boynuzlu yeryüzü canavarıyla ilişkilendirilen yedi temel peygamberî özellik vardır: Kendisinden önce gelen canavarın gücünü kullanır; yeryüzündeki herkesin kendisinden önce olan canavara tapınmasını sağlar; herkesin gördüğü büyük mucizeler yapar; tüm dünyayı aldatır ve dünyaya, kendisinden önceki canavarın bir suretini yapmalarını emreder; canavarın suretine hayat verir ve o konuşur; ölüm cezası tehdidiyle tüm dünyayı canavarın suretine tapınmaya zorlar; ve tüm dünyayı ya alınlarında ya da ellerinde işareti kabul etmeye zorlar ve canavarın işaretini, adını ya da sayısını taşımayanlara alıp satmayı yasaklar.

On birinci ayette “yerden çıkan” canavarın gerçekleştirdiği aldatma eylemi o kadar yanıltıcı ve güçlüdür ki “yeryüzünde yaşayanları aldatır.” Bütün dünya Amerika Birleşik Devletleri tarafından aldatılacaktır. Yani, Tanrı’nın kilisesi dışında—tüm dünya, Mesih karşıtının işaretini kabul etmesi için aldatılacaktır. Bu dünya çapındaki aldatmadan önce gelmesi öngörülen peygamberlik olayları şimdiden başlamış durumda.

Çoğu insanın, yalnızca yüzeysel de olsa bildiği Kutsal Kitap öyküleri vardır. Çoğu kişi Musa ile Firavun, Daniel ile Nebukadnezar ya da İsa ile Pilatus arasındaki yüzleşmeleri duymuştur. İnsanlar bu Kutsal Kitap öykülerini farklı düzeylerde bilir, ama Kutsal Kitap’taki peygamberliklerin kralları

ve krallıkları doğrudan ve çok belirgin biçimde tanımladığını fark etmeyebilirler. Bu, Musa, Daniel ve İsa Mesih için de kesinlikle böyledi. Mısır, Babil ve Roma, kendi krallıklarıyla ilgili peygamberliklerin gerçekleştiği tarihten önce, Kutsal Kitap'taki peygamberliklerde açıkça belirtilmişti. Tanrı asla değişmez.

Çünkü ben RAB'bim, değişmem; bu yüzden ey Yakup'un oğulları, yok edilmediniz. Malaki 3:6.

İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. İbraniler 13:8.

Tanrı'nın asla değişmemesi gerçeği, Vahiy 13'teki iki boynuzlu yeryüzü canavarı üzerine yaptığımız değerlendirmeye basit bir mantık uygulamamıza olanak tanır. Tanrı'nın, Mısır, Babil ve Roma krallıklarını, her birinin Tanrı'nın kilisesiyle etkileşimi ve ona uyguladığı zulüm bağlamında doğrudan tanımlayan kehanetler ortaya koyduğunu bildiğimiz için, Vahiy 13'teki yeryüzü canavarıyla ilgili bazı olguları saptayabiliriz. Yeryüzü canavarı da, Mısır, Babil ve Roma'da olduğu gibi, o ulusla ilgili kehanetin tarihte gerçekleşmesinden önce Kutsal Kitap peygamberliğinde doğrudan tanımlanacaktır. Bu olguyu, çok basit ama önemli bir Kutsal Kitap kuralına dayanarak ortaya koyabileceğimizi söylüyorum. Bu kural, gerçeğin iki kişinin tanıklığına dayanarak belirlendiğini belirtir.

İki ya da üç tanığın tanıklığıyla, ölümü hak eden kişi öldürülür; ama tek bir tanığın tanıklığıyla öldürülmez. Yasa'nın Tekrarı 17:6.

Tek bir tanık, herhangi bir suç ya da günah için, kişinin işlediği herhangi bir günah konusunda, birine karşı kalkmasın; ancak iki ya da üç tanığın tanıklığıyla konu kesinleşir. Yasa'nın Tekrarı 19:15.

Size üçüncü kez geliyorum. Her söz iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanacaktır. 2. Korintliler 13:1.

Bir ihtiyara karşı bir suçlamayı, iki ya da üç tanık olmadan kabul etmeyin. 1. Timoteos 5:19.

Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözleri, Tanrı Mısır'ın isyankâr firavunuyla hesaplaştığında antik Mısır'ın yıkılışını önceden bildirdi. Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözleri, antik Babil'in yükselişini ve düşüşünü önceden bildirdi; ayrıca Babil'in isyankâr krallarını da ele aldı. Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözleri, putperest Roma İmparatorluğu'nun yükselişini ve düşüşünü önceden bildirdi ve Roma'nın yozlaşmış temsilcilerini belirledi ve onları ele aldı. Tanrı'nın hiç değişmeyen karakterinin tutarlılığı, Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözlerinde anılan en önemli krallığın—Vahiy'in on üçüncü bölümündeki yeryüzü canavarının—kesinlikle Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözleri tarafından tanımlanacağını gösterir.

Vahiy'in on üçüncü bölümündeki yeryüzü canavarıyla ilgili peygamberlik yerine geldiğinde, Tanrı'nın kilisesi, Musa, Daniel ve Mesih tarafından peygamberce tasvir edildiği gibi, yeryüzü canavarının siyasi ve dini liderliğiyle karşı karşıya kalacaktır. Dünyanın sonunda Amerika Birleşik Devletleri'nin peygamberlikteki rolü, Kutsal Kitap peygamberliklerinin başlıca konularından biridir. Amerika Birleşik Devletleri'nin Kutsal Kitap peygamberliğindeki rolünü tanımlayan kutsal yazı bilgilerini ortaya koyarken, Kutsal Kitap'ta bulunan kuralları kullanacağız; çünkü Tanrı'nın

Sözü insan tanımına ihtiyaç duymaz. Eski İsrail'e törensel kurallar, sağlık kuralları, on ahlaki kural, tarımla ilgili kurallar ve daha niceleri verildi. Tanrı düzenlidir.

Her şey uygun ve düzen içinde yapılsın. 1. Korintliler 14:40.

Kutsal Kitap'ta, Tanrı'nın verdiği kuralları sırf görmezden gelen birinin bereketleneceğini bildiren hiçbir tanıklık yoktur. Eğer biri, peygamberlik incelemesi için Kutsal Kitap'ta ve Kutsal Kitap tarafından belirlenmiş peygamberlik yorum kurallarını görmezden gelirse, kim bereketlenmeyi bekleyebilir?

Haydi şimdi gelin, birlikte tartışalım, diyor Rab: Günahlarınız kan kırmızısı olsa bile, kar gibi ak olacak; kıpkızıl olsa bile, yün gibi olacak. Yeşaya 1:18.

Kutsal Kitap kurallarını uygularken, kuralların gerçek mi yoksa sahte mi olduğunu belirleyip doğrulamasını Kutsal Kitap'a bırakacağız. Tanrı'nın çeşitli kurallarında olduğu gibi, her kuralın her zaman şeytani bir taklidi vardır. Bu nedenle, bir gerçeği ortaya koymak için bir kural kullanıldığında hem tespit edilen gerçeğin hem de kullanılan kuralın sınanması gereklidir.

Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın; ruhların Tanrı'dan olup olmadıklarını sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyaya yayılmıştır. 1. Yuhanna 4:1

Bu çalışmada Amerika Birleşik Devletleri'nin peygamberlikteki rolünü belirlemenin ötesindeki bir diğer amaç, İsa'nın bu belirli nesle kadar gizlediği Vahiy Kitabı'ndaki gizli mesajı tespit etmektir.

Gizli olanlar Tanrımız Rab'be aittir; ancak açıklananlar, bu yasanın bütün sözlerini yerine getirebilelim diye, sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir. Tesniye 29:29.

Açığa çıkarılan Tanrı'nın peygamberlik sırları, sırrı alanların O'nun yasasını tutabilmelerini sağlamak amacıyla. İnsanlar O'nun yasasını ancak yüreklerine yazılmışsa tutabilirler. Vahiy kitabında mührü açılan sır, Kutsal Ruh'un Tanrı'nın yasasını içimize ve yüreklerimize yazma sürecinin bir parçasıdır. Tanrı'nın halkına açılan sır, imanla kabul edildiği takdirde yeni antlaşmayı tesis eder.

İşte, günler geliyor, diyor Rab, İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım: Onları Mısır diyarından çıkarmak için ellerinden tuttuğum gün atalarıyla yaptığım antlaşma gibi değil; o antlaşmamı bozdular, oysa ben onlara koca olmuştum, diyor Rab. Ama İsrail halkıyla yapacağım antlaşma şöyle olacak: O günlerden sonra, diyor Rab, yasamı içlerine koyacağım ve yüreklerine yazacağım; ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. Yeremya 31:31-33.

"Bu dünyanın tarihinin son günlerinde, Tanrı'nın buyruklarını tutan halkıyla olan antlaşması yenilenecektir." Review and Herald, 26 Şubat 1914.

Vahiy 1:1-3 Son Uyarı Mesajı:

İsa Mesih'in vahyi; Tanrı onu, kullarına yakında gerçekleşmesi gerekenleri göstermek için ona verdi; ve onu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna'ya gönderip bildirdi. O, Tanrı'nın sözüne, İsa Mesih'in tanıklığına ve gördüğü her şeye tanıklık etti. Bu peygamberlik sözlerini okuyana,

işitenlere ve onda yazılı olanlara uyanlara ne mutlu; çünkü vakit yakındır. Vahiy 1:1-3.

Vahiy Kitabı'nın birinci bölümünün ilk üç ayeti, İsa Mesih'in Vahiy'nin insanlık için son mesaj olduğunu belirtir. Bu açıkça bir mesajdır, çünkü "İsa Mesih'in Vahiy" kullarına "yakında olması gerekenleri" göstermek için Göksel Baba tarafından O'na verilmiştir.

Bize, Kutsal Ruh'un hem peygamberliğin verilmesinde hem de tasvir edilen olaylarda işleri bu şekilde şekillendirdiğini dikkate almamız söyleniyor.

Kutsal Ruh, gerek peygamberliğin verilmesinde gerekse tasvir edilen olaylarda, insan aracısının gözlerden uzak tutulup Mesih'te gizlenmesi ve göklerin Rab Tanrısı ile O'nun yasasının yüceltilmesi gerektiğini öğretmek üzere, durumları bu şekilde şekillendirmiştir. Daniel Kitabı'nı okuyun. Orada temsil edilen krallıkların tarihini tek tek ele alın. Hizmetkârlara Tanıklıklar, 112.

Vahiy kitabının birinci bölümünün ilk üç ayetindeki "tasvir edilen olaylar" ve "peygamberlik sözünün verilmesi", Tanrı'nın insanlara nasıl bildirdiğinin adım adım sürecini özellikle ortaya koyar ve ayrıca iletilen mesajın "İsa Mesih'in Vahiy" olarak adlandırıldığını belirtir.

Bunun üzerine İsa Mesih, Tanrı'dan aldığı mesajla iki şey yaptı. Mesajı kendi meleği aracılığıyla gönderdi ve mesajını da o melek aracılığıyla gösterdi. Sonra meleği mesajı peygamber Yuhanna'ya götürdü; Yuhanna onu yazdı ve senin ve benim için kiliselere gönderdi. İlk üç ayet, hem "mesajı" hem de mesajın iletilmesinde yer alan "iletişim süreci"ni vurgulamak üzere "Kutsal Ruh" tarafından "böyle şekillendirildi".

Ele aldığımız üç ayet insanlığa yönelik son mesajı sunmaktadır; ama yalnızca son mesaj değil, daha da önemlisi, bu üç ayet Dünya gezegenine yönelik son "uyarı" mesajını temsil etmektedir. Mesajın "uyarı" niteliği, "onda yazılı olan şeyleri" okuyup, işitip ve onlara uyan bir insan sınıfının "kutsanmış" olarak tanımlanmasıyla ortaya çıkar. "İsa Mesih'in Vahiy" olarak sunulan bir uyarıyı ne okumayacak ne de işitecek bir insan sınıfı vardır. Onların kutsanması imkânsızdır. Yazılanları okuyup, işitip ve onlara uyanların kutsandığı bir sınıf varsa, o zaman kutsanmayan bir sınıfın da olduğu açıktır. Bir kişi İsa Mesih'in Vahiy'nin mesajını okuyup, işitip ve ona uyacak mı? Eğer yaparsa kutsanacaktır; yapmazsa lânetlenecektir.

"Peygamber şöyle der: 'Ne mutlu okuyana' - okumayacak olanlar da vardır; bereket onlara ait değildir. 'Ve işitenler' - peygamberliklerle ilgili herhangi bir şeyi işitmeyi de reddedenler vardır; bereket bu kesim için değildir. 'Ve onda yazılanlara uyanlar' - Vahiy Kitabı'nda yer alan uyarı ve öğütlere kulak asmayı pek çok kişi reddeder; bunların hiçbiri vaat edilen bereket üzerinde hak iddia edemez. Peygamberliğin konularıyla alay eden ve burada ciddiyetle verilen sembollerle dalga geçen herkes ile yaşamlarını ıslah etmeyi ve İnsanoğlu'nun gelişine hazırlanmayı reddeden herkes, bereketsiz kalacaktır." Büyük Anlaşmazlık, 341.

Üçüncü ayetteki 'zaman yakındır' ifadesi, tarihte son uyarı mesajının geldiği belirli bir zamanı işaret eder. 'Zaman,'—(belirli bir zaman)—'yakındır.' Belirli bir zaman gelmek üzeredir, çünkü o yakındır; ve Tanrı'nın halkı (Yuhanna'nın temsil ettiği) 'zaman' gelmeden önce mesajı anlar. Yuhanna Vahiy kitabını birinci yüzyılın sonlarına doğru kaleme aldı; yine de bu ayetler, 100

yılından çok sonra tarihte bir noktada nihai uyarı mesajının ilan edileceğini belirtir. O 'zaman' 'yakın' olduğunda, 'kısa zamanda olması gereken şeyler'i bildiren mesaj Tanrı'nın kullarına açıklanacaktır.

Bu yazı dizisinde, atıfta bulunduğumuz Kutsal Kitap pasajlarının açıklamasını temellendirmek için otorite olarak Kutsal Kitap ve Ellen White'ın yazıları kullanılacaktır.

Ayrıca William Miller tarafından derlenen peygamberlik yorumlama kurallarına ve "Peygamberlik Anahtarları" başlıklı derlemede belirlenen kurallara da atıfta bulunacağız. Ayrıca "Habakkuk'un Tabloları" adı verilen peygamberlik çalışmasını da kullanacağız.

Kullandığımız her kuralı tanımlamayı amaçlamıyoruz. Kısalık adına, kuralın daha ayrıntılı bir ispatını okumak isteyenler için yalnızca Prophetic Keys derlemesine atıfta bulunacağız. Habakkuk'un Tabloları dizisiyle, kısaca değineceğimiz bir konunun daha derinlemesine ele alındığı bazı sunumlara işaret etmeyi amaçlıyoruz.

Vahiy Kitabı üzerine bir çalışmayı sürdürürken herkesin görüş bildirmesini teşvik ediyoruz, ancak yalnızca sürmekte olan çalışmaya katkı sağlayan girdilere yanıt vereceğiz. Tartışmamızın kapsamı, mevcut sunumlar dizisini, uyguladığımız peygamberlik ilkelerini ve Habakkuk'un Tabloları'nda yer alan bilgileri kapsayacaktır.

İsa Mesih'in vahyi; Tanrı onu, kullarına yakında gerçekleşmesi gerekenleri göstermek için ona verdi; ve onu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna'ya gönderip bildirdi. O, Tanrı'nın sözüne, İsa Mesih'in tanıklığına ve gördüğü her şeye tanıklık etti. Bu peygamberlik sözlerini okuyana, işitenlere ve onda yazılı olanlara uyanlara ne mutlu; çünkü vakit yakındır. Vahiy 1:1-3.

"Signified" olarak çevrilen Yunanca kelime "belirtmek" anlamına gelir. Mesajı "onun" meleği aracılığıyla gönderdi ve onu "onun" meleği aracılığıyla bildirdi. "Onun" meleği Cebrail'dir.

"Meleğin şu sözleri, 'Ben, Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im,' onun göğün saraylarında yüksek bir onur makamına sahip olduğunu gösterir. Daniel'e bir haberle geldiğinde şöyle dedi: 'Bu konularda yanımda duran yoktur; yalnızca sizin Önderiniz Mikail [Mesih].' Daniel 10:21. Kurtarıcı, Vahiy'de Cebrail'den söz ederek şöyle der: 'Onu meleği aracılığıyla kulu Yuhanna'ya gönderip bildirdi.' Vahiy 1:1." Çağların Arzusu, 99.

Melek Cebrail mesajla gönderilir ve Melek Cebrail aynı zamanda mesajı da temsil eder. İnsanlık, son uyarı mesajının ilan edilmesi için "vakit yakındır" denilen tarihsel noktaya ulaştığında, o son mesaj bir melek tarafından temsil edilir. Vahiy kitabında "mesajlar" çoğu zaman melekler olarak temsil edilir ve elbette Vahiy'de "melek" diye çevrilen Yunanca kelime "haberci" anlamına gelir.

Tarih içinde ortaya çıkan Tanrı'nın gerçeğine dair her vahiy kuşkusuz İsa Mesih'in vahyidir; ancak Vahiy kitabının birinci bölümünde yer alan İsa Mesih'in Vahyi, insanlık için son uyarıdır ve "zaman" olarak temsil edilen belirli bir anda gerçekleşir. Vahiy kitabında Yuhanna'nın "zaman yakındır" diye atıfta bulunduğu başka bir pasaj daha vardır. Bu diğer pasaj, birden üçe kadar olan ayetler hakkında ileri sürdüğüm ilk iddiaları sınamak için ikinci bir tanıklık sağlar.

Ve bana şöyle dedi: Bu sözler sadık ve gerçektir; ve kutsal peygamberlerin Rab Tanrısı, yakında olması gereken şeyleri kullarına göstermek için meleğini gönderdi. İşte, tez geliyorum: Ne mutlu, bu kitabın peygamberlik sözlerini tutana.

Ben Yuhanna bunları gördüm ve işittim. Bunları işitip gördüğümde, bana bunları gösteren meleğin ayakları önünde tapınmak için yere kapandım.

O zaman bana dedi ki: “Sakın yapma! Çünkü ben de seninle, kardeşlerin olan peygamberlerle ve bu kitabın sözlerine uyanlarla birlikte bir hizmetkârım. Tanrı’ya tap.”

Ve bana dedi ki: Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır. Haksız olan yine haksız kalsın; kirli olan yine kirli kalsın; doğru olan yine doğru kalsın; kutsal olan yine kutsal kalsın. Vahiy 22:6-11.

Vahiy kitabının sonunda, Vahiy’in başındakiyle aynı konu karşımıza çıkar. "Rab Tanrı"nın "kullarına yakında olması gerekenleri göstermek için meleğini gönderdiği" ifadesi geçerken, iletişim süreci ve mesajı yine değinilir. Ve "yakında olması gereken şeyleri" tanımlayan mesaj kullara gösterilir gösterilmez, Mesih tez geleceğini ilan eder. Bu, Mesih’in ikinci gelişinden önce gelen mesajdır; bu nedenle son uyarı mesajıdır; birinci bölümün birinci ayetinde "İsa Mesih’in Vahiyi" olarak sunulanla aynı mesajdır. Vahiy’in ilk üç ayetinde vaat edilen bereket, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini tutan kişiye ne mutlu" ifadesiyle tekrarlanır.

Bu ayetlerde, birinci bölümde ortaya konan iletişim sürecinin genişletildiğini görürüz; çünkü Cebrail mesajı Yuhanna’ya ilettikten sonra, Yuhanna mesajdan o kadar etkilenir ki Cebrail’e tapınmak ister; bunun üzerine Cebrail, Yuhanna’nın yanlış anlamasını kullanarak, göksel meleklerin, yeryüzündeki peygamberlerin ve mesajın sözlerine uyan herkesin, Yaratılışa değil, Yaratıcı Tanrı’ya tapınması gereken “yoldaş kullar” olduklarını belirtir.

Bu ayetler, birinci bölümde ele aldığımız aynı olayları ve mesajı anlatıyor. Tanrı’nın kullarına yakında ne yapılması gerektiğini gösteren sadık ve gerçek sözleri tekrar ediyor. Mesaj, yine, Tanrı ile O’nun kulları arasındaki iletişim süreci bağlamında sunuluyor. Yirmi ikinci bölümde, mesajın nihai uyarı mesajı olduğuna dair daha fazla kanıt buluruz; çünkü "yakındır" denilen "zaman", insanların sınanma süresi kapanmadan hemen önce gerçekleşecek olarak belirtilmiştir. Zira "haksız olan yine haksız kalsın; kirli olan yine kirli kalsın; doğru olan yine doğru kalsın; kutsal olan yine kutsal kalsın" şeklindeki ilan, bu sınanma süresinin kapandığını işaret eder; bu da yedi son belanın başlangıcını işaret eder ve onlar da nihayetinde Mesih’in İkinci Gelişi ile sona erer.

"O zamanda, senin halkının çocukları için duran büyük önder Mikael ayağa kalkacak; ve bir ulus var olalı beri o zamana dek eşi benzeri görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak; ve o zamanda senin halkından, kitapta adı yazılı olan herkes kurtulacak." Daniel 12:1."

Üçüncü meleğin mesajı sona erdiğinde, merhamet artık dünyanın suçlu sakinleri için aracılık etmez. Tanrı’nın halkı işini tamamlamıştır. “Geç yağmur”u, “Rab’bin huzurundan gelen tazelenmeyi” almışlardır ve önlerindeki çetin saat için hazırlanmışlardır. Göklerde melekler oraya buraya aceleyle gidip gelmektedir. Yeryüzünden dönen bir melek işinin bittiğini bildirir; son sınama dünyanın üzerine gelmiştir ve ilahi buyruklara sadık olduklarını kanıtlamış

olanların hepsi “yaşayan Tanrı’nın mührü”nü almıştır. Sonra İsa göksel tapınakta aracılığını sona erdirir. Ellerini kaldırır ve yüksek sesle “Tamamlandı” der; ve O bu ciddi bildiriği yaparken bütün melek ordusu taşlarını çıkarır: “Haksız olan yine haksız kalsın; kirli olan yine kirli kalsın; doğru olan yine doğruluğunu sürdürsün; kutsal olan yine kutsallığını sürdürsün.” Vahiy 22:11. Her birinin yaşam ya da ölümle ilgili hükmü verilmiştir. Büyük Mücadele, 613.

Vahiy Kitabı'nın başında ve sonunda aynı anlatı sunulur. Bu iki pasajı birleştirmek, "İsa Mesih'in Vahiy"nin, Mesih'in İkinci Gelişi'nden önce insanlığa yönelik son uyarı mesajı olduğunu anlamamızı sağlar. Bu mesaj, sınama dönemi kapanmadan hemen önce gelen bir melek tarafından simgesel olarak temsil edilir. Mesaj, "zaman yakındır" denildiğinde — sınama dönemi kapanmadan hemen önce — mührü açılan bu mesajı okuyup, işitip ve yerine getirip getirmediklerine göre insanlığı iki sınıfa ayırır.

Bu dünyanın tarihinin sonuna yaklaşırken, özellikle son günlerle ilgili peygamberlik sözleri dikkatle incelememizi gerektirir. Yeni Ahit'in son kitabı, anlamamız gereken hakikatlerle doludur. Şeytan birçok kişinin zihinlerini kör etmiştir; öyle ki, Vahiy kitabını inceleme konusu yapmamak için herhangi bir bahaneyi memnuniyetle kabul etmişlerdir.

Vahiy kitabı, Daniel kitabıyla bağlantılı olarak, dikkatle incelenmeyi gerektirir. Tanrı'dan korkan her öğretmen, Kurtarıcımızın bizzat gelip kulu Yuhanna'ya bildirdiği Müjde'yi nasıl en açık şekilde anlayıp sunacağını düşünsün,—İsa Mesih'in vahyi; Tanrı O'na, yakın zamanda olması gerekenleri kullarına göstereceğini diye verdi.' Vahiy'in görünüşte gizemli sembollerinden dolayı kimse çalışmasında cesareti kırılmasın. 'Aranızdan birinde bilgeliğe eksikse, herkesin eline cömertçe veren ve sitem etmeyen Tanrı'dan istesin.' 'Ne mutlu bu peygamberliğin sözlerini okuyanlara, işitenlere ve onda yazılanlara uyanlara; çünkü zaman yakındır.' Vahiy kitabında yer alan büyük ve ciddi gerçekleri dünyaya ilan etmeliyiz. Bu gerçekler Tanrı'nın kilisesinin amaç ve ilkelerinin özüne işlemelidir. Bu kitabın daha yakın ve daha özenli bir biçimde incelenmesi, içindeki—bu son günlerde yaşayan herkesle ilgili—gerçeklerin daha ciddi bir şekilde sunulması gerekir. Rableriyle buluşmaya hazırlanan herkes, bu kitabı içten bir inceleme ve duanın konusu yapmalıdır. Tam da adının belirttiği gibidir: bu dünyanın tarihinin son günlerinde gerçekleşecek en önemli olayların vahyidir. Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve Mesih'in tanıklığına sadıkça güvendiği için Patmos Adası'na sürgün edildi. Ama sürgün edilmesi onu Mesih'ten ayırmadı. Rab, sürgündeki sadık kulunu ziyaret etti ve dünyanın üzerine gelecekler konusunda ona açıklamalar verdi.

Bu talimat bizim için en büyük öneme sahiptir; çünkü bu dünyanın tarihinin son günlerinde yaşıyoruz. Yakında, Mesih'in Yuhanna'ya gerçekleşeceğini gösterdiği olayların yerine gelmesi dönemine gireceğiz. Rab'in habercileri bu ciddi gerçekleri sunarken, sonsuz önem taşıyan konuları ele aldıklarının bilincinde olmalı ve kendi sözlerini değil, Tanrı'nın onlara verdiği sözleri konuşabilsinler diye Kutsal Ruh'la vaftizi aramalıdır.

Vahiy Kitabı insanlara açılmalıdır. Birçok kişiye bunun mühürlü bir kitap olduğu öğretilmiştir, ancak yalnızca gerçeği ve ışığı reddedenler için mühürlüdür. İçerdiği gerçekler ilan edilmelidir ki insanlar çok yakında gerçekleşecek olaylara hazırlanma fırsatına sahip olsunlar. Yok olmakta olan bir dünyanın kurtuluşu için tek umut olarak Üçüncü Meleğin Mesajı sunulmalıdır.

"Son günlerin tehlikeleri kapımızdadır ve hizmetimizde insanları içinde buldukları tehlike konusunda uarmalıyız. Peygamberliğin yakında meydana geleceğini ortaya koyduğu o ciddi sahneler dokunulmadan bırakılmasın. Biz Tanrı'nın habercileriyiz ve kaybedecek zamanımız yok. Rabbimiz İsa Mesih'le birlikte emek vermek isteyenler, bu kitapta bulunan gerçeklere derin bir ilgi göstereceklerdir. Kalem ve sözle, Mesih'in gökten açıklamak üzere geldiği harika şeyleri açık kılmaya gayret edecekler." Signs of the Times, 4 Temmuz 1906.

Yüz yıldan fazla bir süre önce, 1906'da, yakında "Mesih'in Yuhanna'ya gerçekleşeceğini gösterdiği olayların gerçekleşme safhasına gireceğimiz" bize bildirildi. Bu mesaj 1906'da hâlâ mühürlüydü. İsa Mesih'in Vahiy'nin mesajının, olaylar gerçekleşmeden hemen önce Tanrı'nın halkına açıldığını anlamak önemlidir. Bize Vahiy kitabının "adının ifade ettiği şeyin ta kendisi - bu dünyanın tarihinin son günlerinde gerçekleşecek en önemli olayların bir vahyi" olduğu söylenir.

Onlar, Tanrı'nın halkı uyarıyı verebilsin ve uyarıyı işitenler "pek yakında gerçekleşecek olaylara hazırlanma fırsatına sahip olsunlar" diye açılmıştır. Şu da kayda değerdir (çünkü mesajın ilan edileceği dönemde Yuhanna Tanrı'nın halkını temsil eder): Yuhanna, kendisine zulmedilmesine neden olan iki meseleyi tanımlar. "Tanrı'nın sözüne ve Mesih'in tanıklığına sadık güveni" nedeniyle "Patmos Adası'na sürgün edildi." Hem Kutsal Kitap'ı hem de "İsa'nın tanıklığı" olan Peygamberlik Ruhu'nu kabul ettiği için sürgün edildi.

Ben de ona tapınmak için ayaklarına kapandım. O ise bana, "Sakın yapma! Ben senin ve İsa'nın tanıklığına sahip olan kardeşlerinin bir yoldaş kuluyum. Tanrı'ya tapın; çünkü İsa'nın tanıklığı peygamberliğin ruhudur." dedi. Vahiy 19:10.

Yuhanna, İsa Mesih'in Vahiy'ndeki mesajı anlayan ve hem Kutsal Kitap'a hem de Peygamberlik Ruhu'na bağlı kaldıkları için zulüm gören, dünyanın sonunda yaşayan bir halkı temsil ediyor.

Birinci bölümün ilk üç ayetinde, Baba Tanrı ile kulları arasındaki iletişim süreci vurgulanır. Yirmi ikinci bölüm, iletişim sürecine ilişkin anlatıyı genişletir. Bu iki pasaj, Vahiy kitabının başlangıcını ve sonunu temsil eder ve birlikte peygamberlik tasvirinde Yuhanna'nın rolünü ayrıntılandırır. O, sadece Vahiy'in sözlerini yazan kişi değildir; aynı zamanda dünyanın sonunda son uyarı mesajını iletenleri de temsil eder.

Rab buyruğu verdi: onu duyuranların sayısı çoktu. Mezmurlar 68:11

John, mesajı oluşturan "şeyleri" "gördü" ve "duydu" ve kendisine mesajı kiliselere yazıp göndermesi emredildi.

Şöyle diyordu: Ben Alfa ve Omega'yım, İlki ve Sonuncusuyum. Gördüğünü bir kitaba yaz ve onu Asya'da bulunan yedi kiliseye gönder: Efes'e, Smyrna'ya, Pergamos'a, Thyatira'ya, Sardis'e, Philadelphia'ya ve Laodicea'ya. Vahiy 1:19.

Duyduklarını ve gördüklerini yazması ve Küçük Asya'daki yedi kiliseye göndermesi emredildi; ancak tek tek kiliseler söz konusu olduğunda, İsa mesajları doğrudan Yuhanna'ya dikte etti; çünkü yedi kilisenin her birine gönderilen her mesaj "Ve ...'daki kilisenin meleşine yaz." ifadesiyle başlar. İsa, kiliselere yönelik tek tek mesajları dikte etti.

İsa Yuhanna'ya dikte etti ve ayrıca İsa, Yuhanna'ya gördüklerini ve işittiklerini yazmasını söyledi ve bir keresinde İsa, Yuhanna'ya işittiğini yazmamasını söyledi.

Ve bir aslan kükrediği gibi yüksek sesle haykırdı; haykırınca, yedi gök gürlemesi seslerini duyurdu. Ve yedi gök gürlemesi seslerini duyurduğunda, tam yazacakken, gökten bana şöyle diyen bir ses işittim: Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle; onları yazma. Vahiy 10:3, 4.

Yuhanna'ya, yedi gök gürültüsünün söylediklerini mühürlemesi söylendi ve böyle yapmakla yedi gök gürültüsünün mesajını mühürlemiş oluyordu; tıpkı Daniel'e kitabını sonun zamanı gelinceye kadar mühürlemesi emredildiği gibi.

Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı mühürle; son zamanın vaktine kadar: birçokları oraya buraya koşacak ve bilgi artacaktır. . . . Ve dedi: Yoluna git, Daniel; çünkü sözler son zamanın vaktine kadar saklanmış ve mühürlenmiştir. Daniel 12:4, 9.

Bu yedi gök gürültüsü seslerini duyurduktan sonra, küçük kitapla ilgili olarak Yuhanna'ya, Daniel'e olduğu gibi, şu emir gelir: 'Yedi gök gürültüsünün söylediklerini mühürle.' Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 971.

Belirlediğimiz şey şudur: Vahiy kitabının hem sonunda hem başında bir mesaj ortaya konur. Bu mesajın iletilme süreci de ortaya konur. Mesajın iletilmesinde Yuhanna'nın oynadığı rol özellikle ele alınır. Bazen gördüklerini ve işittiklerini sadece yazdı. Başka zamanlarda kendisine dikte edildi ve bir seferinde işittiğini yazmaması söylendi. İsa Mesih'in Vahiy'in mesajı, Baba'dan İsa'ya, İsa'dan Cebrail'e ve oradan da mesajı yazmak ve kiliselere göndermekle görevlendirilen peygamber Yuhanna'ya verilir.

Gördüğün şeyleri, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. Vahiy 1:19.

Yuhanna'ya yazması yönündeki emir içinde belirlenmiş peygamberlik ilkesini fark etmeden ayeti okumak mümkün olabilir. Görülen ve duyulan 'şeyleri' yazmak, güncel tarihi kayda geçirmek demektir; çünkü Yuhanna'nın zamanında o 'şeyler' vardı. Güncel tarihi kayda geçirmek ve bunu yaparken eşzamanlı olarak gelecekte olacak şeyleri de yazmış olmak, Vahiy kitabındaki temel peygamberlik kuralıdır. Yuhanna, tam da bu ilkeyi ve onun önemini vurgulamak ve örneklemek için kullanılmaktadır; çünkü ona özünde 'olan şeyleri yaz, ve' bunu yapmakla 'bundan sonra olacak şeyleri' de yazmış olacaksın denildi; zira tarih tekerrür eder. Bu peygamberlik tekniği İsa'nın imzasıdır; çünkü imza bir isimdir ve Vahiy'in birinci bölümünde O'nun adı Alfa ve Omega'dır. O, sonu başlangıçla özdeşleştirir.

'İsa Mesih'in Vahiy' incelemesine yeni başlıyoruz ve şu anda birinci bölümün ilk üç ayetini ele alıyoruz. 'İsa Mesih'in Vahiy' başlıklı son uyarı mesajı, göksel Baba'dan İsa'ya, İsa'dan Cebrail'e, oradan da kiliselere gönderilmek üzere onu bir kitaba kaydeden Yuhanna'ya iletilir. Mesaj doğrudan 'İsa Mesih'in Vahiy' diye adlandırıldığı için, Mesih'i açığa çıkaran esinli Söz aracılığıyla insanlara yazılmış her şey arasında, İsa'nın kim ve ne olduğuna dair belirleyici özelliğin Yuhanna'nın mesajı kaydetme eyleminde örneklediğine dikkat etmek önemlidir. O, o zaman var olanları yazarken, henüz olacak olanları da yazıyordu.

Tarihin tekerrür ettiği gerçeği, Yuhanna'nın kendi çağı için kaleme aldığı uyarının aynı zamanda gelecekteki bir zaman için de bir uyarı oluşunda kendini gösterir. Yuhanna, Hristiyan kilisesinin başlangıcında yedi kiliseye yazdığında, aynı zamanda dünyanın sonundaki Hristiyan kilisesi için de bir uyarı kaleme alıyordu. Mesih'in karakterindeki bu nitelik, Mesih'e Alfa ve Omega, yani başlangıç ve son, ya da ilk ve son denildiğinde temsil edilir. Aslında Kutsal Kitap, Mesih'in karakterindeki bu niteliği onun tek Tanrı olduğunu kanıtlayan şey olarak tanımlar.

Vahiy'in birinci bölümünde İsa'nın kendisini Alfa ve Omega olarak tanıttığını görüyoruz.

Rab'bin gününde Ruh'ta idim ve arkamdan borazan sesi gibi güçlü bir ses işittim, şöyle diyordu: "Ben Alfa ve Omega'yım, ilk ve sonum. Gördüklerini bir kitaba yaz ve onu Asya'daki yedi kiliseye gönder: Efes'e, İzmir'e, Bergama'ya, Tiyatira'ya, Sardis'e, Filadelfya'ya ve Laodikeia'ya."

Ve benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Döndüğümde yedi altın şamdan gördüm; ve şamdanların ortasında, insanoğluna benzer biri, ayağına kadar uzanan bir giysi giymiş ve göğsüne altın bir kuşak sarınmıştı. Baş ve saçları yün gibi, kar kadar beyazdı; gözleri ateş alevi gibiydi; ayakları fırında kızmış parlak tunç gibiydi; ve sesi birçok suların uğultusu gibiydi. Sağ elinde yedi yıldız vardı; ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç çıkıyordu; ve yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi.

Onu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine düştüm. Sağ elini üzerime koyup bana şöyle dedi: Korkma; ben ilk ve sonum. Vahiy 1:10-17.

Bu ayetlerde çokça hakikat vardır, ama burada sadece şunu belirtmek isterim: Yuhanna, Mesih'ten borazan sesi gibi bir ses işittiğinde ve kendisiyle konuşanın kim olduğunu görmek için döndüğünde, İsa Mesih'i göksel tapınağın kutsal yerinde göksel Başkâhin olarak gördü. İsa daha sonra kendisini Alfa ve Omega, ilk ve son olarak tanıttı. Mesajda ve ilk üç ayetin anlatımında, Vahiy'in sonundaki hakikat çizgisiyle örtüşen bir hakikat çizgisi gördük. Alfa ve Omega olarak İsa, sonu başlangıçla, sonuncuyu birinciyle yan yana getirir. Vahiy Kitabı'nın sonunda da, tıpkı başında olduğu gibi, kendisinin Alfa ve Omega olduğunu yeniden bildirir.

Ve bana şöyle dedi: Bu sözler sadık ve gerçektir; ve kutsal peygamberlerin Rab Tanrısı, yakında olması gereken şeyleri kullarına göstermek için meleğini gönderdi. İşte, tez geliyorum: Ne mutlu, bu kitabın peygamberlik sözlerini tutana.

Ben, Yuhanna, bunları gördüm ve işittim. Bunları işitip gördüğümde, bana bunları gösteren meleğin ayaklarının önünde tapınmak için yere kapandım. O ise bana, "Sakın bunu yapma! Çünkü ben de seninle, kardeşlerin olan peygamberlerle ve bu kitabın sözlerini tutanlarla birlikte bir kulum. Tanrı'ya tap," dedi.

Ve bana dedi: Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü vakit yakındır.

Haksız olan yine haksız kalsın; murdar olan yine murdar kalsın; doğru olan yine doğru kalsın; kutsal olan yine kutsal kalsın.

Ve işte, yakında geliyorum; ödülüm yanımdadır, herkese yaptıklarına göre karşılığını vermek için. Ben Alfa ve Omega'yım, başlangıç ve sonum, ilk ve sonuncuyum. Vahiy 22:7-13.

Vahiy kitabı, Yuhanna mesajı kayda geçirirken bu mesajın, başlangıcın sonu gösterdiği ilkesine dayandırılacağını özenle bildirir. Bu mesaj, Vahiy kitabında açılan ilk gerçektir ve aynı gerçek kitapta en son dile getirilen gerçektir. Ve Vahiy kitabının başındaki ve sonundaki tanıklıklarda İsa, kendisini Alfa ve Omega, başlangıç ve son, ilk ve son olarak tanımlar.

Vahiy Kitabı'nın ilk üç ayeti, insanlık için son uyarı mesajını belirler. Bu, yedi son bela ve Mesih'in İkinci Gelişi'nden önce gelen uyarıdır. İsa Mesih'in Vahiy'nin mesajı, "gönderildi ve işaretlerle bildirildi" "meleği aracılığıyla".

Aynı uyarı mesajı daha sonra Vahiy'in son kısmında tanımlanır ve ayrıca Vahiy 14'ün üçüncü meleği olarak temsil edilir.

Ve üçüncü melek onları izledi ve yüksek sesle şöyle dedi: Eğer biri canavara ve onun suretine tapar ve onun işaretini alınca ya da eline kabul ederse, aynı kişi Tanrı'nın gazabının şarabını, öfkesinin kadehine katıksız olarak dökülmüş olanı içecektir; ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun huzurunda ateş ve kükürt ile azap görecektir. Ve onların azabının dumanı sonsuzlara dek yükselir; canavara ve onun suretine tapanlar ve adının işaretini alan herkes için gündüz de gece de dinlenme yoktur. Vahiy 14:9-11.

Son uyarı mesajı, üçüncü melek tarafından temsil edilen mesajdır. Bu, insanlık için son sınavı doğrudan belirlediği için son uyarıdır. Üçüncü meleği izleyen ve ona katılan başka bir melek daha vardır ve o melek de son uyarı mesajıdır.

Ve bu şeylerden sonra büyük bir kudrete sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; yeryüzü onun yüceliğinin ışığıyla aydınlandı. Güçlü bir sesle yüksek sesle haykırdı, diyerek: Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı; cinlerin meskeni, her murdar ruhun sığınağı ve her necis ve iğrenç kuş için bir kafes oldu. Çünkü bütün uluslar onun fuşununun gazabının şarabını içtiler; dünyanın kralları onunla zina ettiler ve yeryüzünün tüccarları da onun lükslerinin bolluğundan zenginleştiler.

Ve gökten şöyle diyen başka bir ses duydum: "Halkım, ondan çıkın; günahlarına ortak olmayasınız ve belalarından hiçbirini çekmeyesiniz." Çünkü onun günahları göğe kadar ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı. Vahiy 18:1-5.

İsa Mesih'in Vahiy olan mesaj, birinci, on dördüncü, on sekizinci ve yirmi ikinci bölümlerde sunulur. Mesaj, Vahiy'deki ilk ve son atıfta Cebrail meleği olarak tanımlanan bir melek aracılığıyla bildirilir; ayrıca on dördüncü ve on sekizinci bölümlerde, gökte uçan ya da gökten inen bir melek tarafından simgesel olarak temsil edilir.

On sekizinci bölümde gökten inen melek, daha önce onuncu bölümde bir meleğin inip bir ayağını karaya, diğerini denize koymasıyla önceden temsil edilir. O meleğin, Yuhanna'nın yemesi emredilen ve ağzını tatlı, karnını ise acı yapan bir kitabı vardır. Yuhanna'nın yediği kitap bir mesajdır; küçük kitapla temsil edilen bu mesaj, Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki meleğin mesajını önceden haber verir; dolayısıyla o da son uyarı mesajının bir temsilidir.

Bize, Tanrı'nın mesajının bir melek aracılığıyla gönderilip bildirildiği söylenir ve Vahiy kitabında tasvir edilen son uyarı mesajını dikkatle aradığımızda, bir meleğin son uyarı mesajını yedi kez

bildirdiğini görürüz. İlk ve son örnekte Melek Cebrail'di. Sonra Vahiy 10'da elinde küçük bir kitapla aşağı inen bir melek görürüz. Vahiy 14'te üç melek daha vardır; bunların hepsi son uyarı mesajını temsil eder. Ardından Vahiy 18'de aynı son uyarı mesajını temsil eden başka bir melek vardır. Son uyarı mesajı melekler aracılığıyla yedi kez temsil edilir. İlki ve sonuncusu Melek Cebrail'dir; baştaki ve sondaki arasında kalan beş melek ise sembolik meleklerdir.

Elbette, yedi kilisenin her birinin bir meleği de vardır; ancak onlar kiliselere bir mesaj taşır, oysa üzerinde konuştuğumuz son uyarı mesajı tüm dünyayı muhatap alan bir mesajdır.

Son uyarı mesajını temsil eden yedi peygamberlik çizgisinin her biri yakından incelenip birbiriyle uyumlu hâle getirilmelidir, ancak bu noktada yalnızca Alfa ve Omega'nın temel bir ilkesini tanımlamak istiyorum. Tanrı'nın sözünde bir konudan ilk kez bahsedilen yer en önemli referanstır. Kutsal Kitap'ta "tohum" sözcüğünün ilk geçtiği yer Yaratılış 1:11'dir; orada tohumun "kendi türüne göre" ürün vereceği bize bildirilir. Tohumdan ilk söz edilişi, onun kendini çoğaltmak için gerekli DNA'ya sahip olduğunu vurgular. İsa, Tanrı'nın sözünü bir tohum olarak tanımladı.

Aynı gün İsa evden çıktı ve deniz kıyısında oturdu. Yanına büyük kalabalıklar toplandı; öyle ki bir tekneye binip oturdu ve bütün kalabalık kıyıda ayakta duruyordu. Onlara benzetmelerle birçok şey söyledi, şöyle diyerek:

İşte, bir ekinci ekmeye çıktı; ekerken, bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yiyip bitirdiler. Bazıları da toprağın az olduğu kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığı için hemen filizlendiler. Güneş yükselince kavruldu; kökleri olmadığından kuruyup gittiler. Bazıları da dikenlerin arasına düştü; dikenler büyüyüp onları boğdu. Ama bazıları iyi toprağa düştü ve ürün verdi: kimi yüz kat, kimi altmış kat, kimi otuz kat. Kulağı olan işitsin.

Öğrenciler gelip ona, "Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?" diye sordular.

Onlara cevap verip şöyle dedi: Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilmek size verilmiştir, ama onlara verilmemiştir. Çünkü kimde varsa, ona verilecek ve daha da bol olacak; ama kimde yoksa, sahip olduğu bile ondan alınacaktır. Bu yüzden onlara benzetmelerle konuşuyorum; çünkü görseler de görmezler, işitseler de işitmezler ve anlamazlar. Ve onlarda, şöyle diyen Yeşaya'nın peygamberlik sözü yerine gelmektedir: Duyarak duyacaksınız ama anlamayacaksınız; görenek göreceksiniz ama algılamayacaksınız. Çünkü bu halkın yüreği körelmiştir, kulakları ağır işitir olmuş, gözlerini de kapamışlardır; yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yürekleriyle anlar, dönerlerdi de ben onları iyileştirirdim.

Ama gözleriniz görüyor diye ne mutlu size; kulaklarınız işitiyor diye ne mutlu. Doğrusu size derim ki, nice peygamberler ve doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmeyi arzuladılar da göremediler; sizin işittiklerinizi işitmeyi arzuladılar da işitmediler.

Öyleyse ekinci benzetmesini dinleyin.

Bir kimse krallığın sözünü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir ve yüreğine ekilmiş olanı kapıp götürür. Bu, tohumu yol kenarında alan kişidir.

Fakat kayalık yerlere düşen tohum, sözü işitip hemen sevinçle kabul eden kişidir; ama kendi içinde kök salmaz, yalnızca bir süre dayanır. Çünkü söz uğruna sıkıntı ya da zulüm çıkınca

hemen tökezler.

Dikenler arasına ekilen tohumu alan kişi, sözü işitendir; bu dünyanın kaygısı ve zenginliğin aldaticılığı sözü boğar ve o meyvsesiz olur.

Ama iyi toprağa ekilen, sözü işiten ve anlayandır; o da meyve verir ve ürün çıkarır: kimi yüz kat, kimi altmış kat, kimi otuz kat. Matta 13:1-23.

Tanrı'nın Sözü olan bir tohum, tam bir bitkiyi ortaya çıkarmak için gerekli olan tüm DNA'yı içerir. Tanrı'nın Sözü'nde bir konudan ilk söz edilişi, o konunun mevcut tüm unsurlarını içerir. Bu olgu "ilk bahsediliş kuralı" olarak tanımlanır. Bu kural ne kadar yakından incelenirse, o kadar kesinleşir.

Alfa ve Omega'nın ve Tanrı'nın sözünün bir tohum olarak tanımının açıklamasına devam etmeden önce, Matta'dan az önce alıntıladığımız pasajdan, Vahiy kitabını ele alışımızla ilgili bazı önemli noktaları dikkate almakta yarar vardır. Bütün peygamberler dünyanın sonundan söz etmektedir.

Eski peygamberlerin her biri, kendi zamanlarından çok bizim zamanımız için konuştu; öyle ki onların peygamberlikleri bizim için geçerlidir. 'şimdi bütün bu şeyler onlara örnek olsun diye oldu; ve çağların sonu üzerimize gelmiş olan bizleri uyarmak için yazıldı.' 1. Korintliler 10:11. 'Kendileri için değil, bizim için hizmet ettiler; şimdi gökten gönderilen Kutsal Ruh ile size Müjde'yi duyuranlar tarafından size bildirilen bu şeylerdir; meleklerin bile yakından bakmayı arzuladığı şeylerdir.' 1. Petrus 1:12. . . .

"Kutsal Kitap, hazinelerini biriktirmiş ve bu son nesil için bir araya bağlamıştır. Eski Antlaşma tarihinin bütün büyük olayları ve ciddi icraatları, bu son günlerde kilisede tekrarlanmış ve tekrarlanmaktadır." Seçilmiş Mesajlar, 3. kitap, 338, 339.

Bu bölüm, tüm peygamberlerin dünyanın sonundan söz ettiğine tanıklık eden üç tanık (Pavlus, Petrus ve Ellen White) sunar; bu da tam olarak Vahiy Kitabı'ndaki sırrın mühürünün açıldığı zamandır. Bu nedenle, Matta 13'te İsa şöyle dediğinde: "Gözleriniz ne mutlu, çünkü görüyor; ve kulaklarınız ne mutlu, çünkü işitiyor. Çünkü size doğrusu derim ki, birçok peygamber ve doğru kişi sizin gördüklerinizi görmeyi arzuladı da görmedi; ve sizin işittiklerinizi işitmeyi arzuladı da işitmedi," Vahiy birinci bölümün ilk üç ayetinde belirtilen aynı bereketi ifade ediyordu.

Ne mutlu okuyanlara, bu peygamberliğin sözlerini dinleyenlere ve onda yazılanlara uyanlara! Çünkü zaman yakındır. Vahiy 1:3.

İsa Ekinci benzetmesini anlattı ve ardından öğrenciler bu benzetme  zerine O'nunla konuşmaya y neltildiler. Ama onlar İsa'yla konuşmaya başlamadan önce, O, onlar için ve daha da önemlisi bizim için şöyle dedi: "Kulağı olan işitsin."

İsa benzetmeyi anlatır ve onu işitmek isteyenler için bir uyarıyla bitirir. Sonra  ğrenciler, İsa'nın en az üç önemli düşünceye değindiği bir tartışmaya yönlendirilir. O, iki farklı dinleyici grubu arasında bir ayırım ortaya koyar ve bunu yaparken, iki tür dinleyiciye ilişkin ikinci bir tanıklık sunmak üzere Yeşaya kitabından bir bölüme atıfta bulunur ( nk  unutmayın, bunların tümü işitmek isteyenler bağlamında ele alınmaktadır). O'nun ortaya koyduğu üçüncü düşünce—iki dinleyici grubu ve ikinci tanıklık olarak Yeşaya kitabının ötesinde—Tanrı'nın Sözünün bir tohum

olduğudur. Dolayısıyla Tanrı'nın Sözü'nün bir tohum olduğu gerçeği, Vahiy kitabının birinci bölümünde İsa Mesih'in Vahiy'ni işitenlerin duyması gerekenlerin bir parçasıdır. Matta on üçte iki tür dinleyici olduğu gibi, ilk üç ayette de iki tür işiten vardır. Matta on üç, yalnızca işitmeyi reddedenlerin işitmemeyi seçme yollarına dair bazı içgörüler ekler. Ve Yeşaya'nın tanıklığı, işitmemiz gereken mesaja daha da fazlasını katar.

Kral Uzziya'nın öldüğü yıl ben de Rab'bi tahtta oturmuş, yüce ve yüceltilmiş olarak gördüm; giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu. Onun üzerinde serafklar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı: ikisiyle yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, ikisiyle de uçuyorlardı. Biri ötekine seslenip şöyle diyordu: Kutsal, kutsal, kutsal, Orduların Rabbi; bütün yeryüzü onun görkemiyle dolu. Haykıranın sesiyle kapı söveleri sarsıldı ve tapınak dumanla doldu.

O zaman dedim ki: Vay halime! Çünkü mahvoldum; çünkü ben dudakları kirli bir adamım ve dudakları kirli bir halkın ortasında yaşıyorum; çünkü gözlerim Orduların Rabbi olan Kralı gördü.

Sonra serafklardan biri bana doğru uçtu; elinde, maşayla sunaktan aldığı kor bir kömür vardı. Onu ağızıma dokundurdu ve dedi ki: İşte, bu dudaklarına dokundu; suçun kaldırıldı, günahın arındırıldı.

Ayrıca Rab'bin sesini işittim; şöyle diyordu: "Kimi göndereyim, bizim için kim gidecek?" O zaman ben dedim: "İşte buradayım; beni gönder."

Ve dedi ki: Git, bu halka şöyle söyle: Duyup durun, ama anlamayın; görüp durun, ama kavramayın. Bu halkın yüreğini kalınlaştır, kulaklarını ağırlaştır, gözlerini kapat; yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yürekleriyle anlar, döner ve iyileşirler.

O zaman dedim: Ya Rab, ne zamana kadar? O da cevap verdi: Kentler otursuz kalıp harap oluncaya, evlerde insan kalmayınca ve ülke bütünüyle ıssız oluncaya kadar; Rab insanları uzaklara götürünceye ve ülkenin ortasında büyük bir terk edilmişlik oluncaya kadar. Ama yine de onda bir kalacak; geri dönecek ve tüketilecek; yapraklarını dökseler de özleri içlerinde kalan terebint ve meşe gibi. Böylece kutsal tohum onun özü olacaktır. Yeşaya 6:1-13.

Elbette, Yeşaya'daki bu pasaj, ele aldığı peygamberlik konularının derinliği açısından tam anlamıyla olağanüstüdür. Bu konuların birçoğu Habakkuk'un Tabloları'nda defalarca tartışılmıştır; bu yüzden, İsa'nın sözünün bir tohum olduğuna dair yaptığı göndermeyi ele alışımızı destekleyen pasajdaki noktaları kısaca özetlemekle yetineceğiz.

Şu ortaya konmuştur ki, bu pasajda İşaya bir peygamberi ve dolayısıyla zamanın sonunda Tanrı'nın halkını temsil eder. Bizim açımızdan daha da önemlisi, İşaya, Tanrı'nın kilisesi içinde faaliyet gösterirken günah içinde yaşayan bir halkı temsil eder. İşaya, Tanrı'nın yüceliğinin vahyini alana kadar kendi günahlılığını fark etmedi. Laodikyalıydı, kördü.

Yeşaya başkalarının günahını kınamıştı; ama şimdi, onlar hakkında ilan ettiği aynı yargıya kendisinin de maruz kaldığını görüyor. Tanrı'ya ibadetinde soğuk, cansız bir ayinle yetinmişti. Bunu, Rab'bin görünümü kendisine verilene dek bilmiyordu. Tapınağın kutsallığına ve haşmetine baktığında, bilgeliği ve yetenekleri şimdi ne kadar da önemsiz görünüyordu. Ne

kadar değersizdi! Kutsal hizmet için ne kadar da yetersizdi! Kendisi hakkındaki görüþü, elçi Pavlus'un sözleriyle şöyle ifade edilebilir: "Ne zavallı bir insanım! Beni bu ölüm bedeninden kim kurtaracak?"

Ama Yeşaya sıkıntı içindeyken ona yardım gönderildi. 'Derken seraplardan biri bana doğru uçtu; elinde, maşayla sunaktan aldığı kor bir kömür vardı. Onu ağızıma dokundurdu ve dedi: İşte, bu dudaklarına değdi; suçun kaldırıldı ve günahın arındı.' Yeşaya 6:6, 7.

Yeşaya'ya verilen görüm, son günlerde Tanrı'nın halkının durumunu temsil eder. Onlar imanla göksel tapınakta sürmekte olan işi görme ayrıcalığına sahiptirler. "Ve gökte Tanrı'nın tapınağı açıldı; tapınağında O'nun antlaşma sandığı görüldü." İmanla Kutsalların Kutsalı'na bakıp Mesih'in göksel tapınaktaki işini gördükçe, dudakları kirli bir halk olduklarını; dudakları sık sık boş sözler söylemiş, yetenekleri kutsal kılınmamış ve Tanrı'nın yüceliği için kullanılmamış bir halk olduklarını anlarlar. Kendi zayıflıklarını ve değersizliklerini Mesih'in görkemli karakterinin saflığı ve güzelliğiyle karşılaştırdıklarında umutsuzluğa düşmeleri gayet doğaldır. Ama onlar da Yeşaya gibi, Rabbin yüreğe bırakmayı tasarladığı etkiyi kabul eder ve canlarını Tanrı'nın önünde alçaltırlarsa, onlar için umut vardır. Vaat yayı tahtın üzerindedir ve Yeşaya için yapılan iş onlarda da yerine getirilecektir. Tanrı, ezik yürekten gelen yakarışlara karşılık verecektir.

Tanrı'nın bu büyük ve ciddi işinin amacı, göksel ambar için başak demetlerini bir araya toplamaktır; çünkü yeryüzü Rab'bin yüceliğiyle dolacaktır. O halde, hüküm süren kötülüğü gördüklerinde ve kirli dudaklardan çıkan sözleri işittiklerinde hiç kimse yılmasın. Karanlığın güçleri Tanrı'nın halkına karşı saf bağladığında; Şeytan son büyük çatışma için kuvvetlerini topladığında ve gücü büyük, neredeyse ezici görüldüğünde, [o zaman] vaat yayının kemerlediği, yüksek ve yüceltilmiş tahtta tecelli eden ilahi yüceliğin apaçık görüşü teselli, güvence ve esenlik verecektir. Review and Herald, 22 Aralık 1896.

Görüm, "son günlerde Tanrı'nın halkının durumunu temsil eder". Son günlerde Tanrı'nın halkı Laodikyalılardır.

Ve Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz: Âmin olan, sadık ve gerçek tanık, Tanrı'nın yaratılışının başlangıcı şöyle diyor: İşlerini biliyorum; ne soğuksun ne de sıcaksın. Keşke soğuk ya da sıcak olsaydın. Böylece ılık olduğun ve ne soğuk ne de sıcak olduğun için, seni ağızımdan kusacağım. Çünkü "Zenginim, servetim arttı, hiçbir şeye ihtiyacım yok" diyorsun; oysa zavallı, sefil, yoksul, kör ve çıplak olduğun bilmiyorsun. Sana öğüt veriyorum: Zengin olasın diye benden ateşte arıtılmış altın satın al; giyinesin ve çıplaklığının ayıbı görünmesin diye beyaz giysiler; ve görebilesin diye gözlerine göz merhemi sür.

Ben sevdiğim herkesi azarlar ve terbiye ederim; bu yüzden gayretli ol ve tövbe et. İşte, kapıda duruyorum ve kapıyı çalıyorum: biri sesimi işitip kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim ve onunla birlikte yemek yiyeceğim; o da benimle. Galip gelene, benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim; nitekim ben de galip geldim ve Babamla birlikte O'nun tahtına oturdum.

Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne söylediğini işitsin. Vahiy 3:14-22.

Laodikealıların kilisesine gönderilen mesaj sarsıcı bir kınamadır ve günümüzde Tanrı'nın halkı için geçerlidir.

'Ve Laodikyalıların kilisesinin meleğine yaz: Âmin olan, sadık ve gerçek Tanık, Tanrı'nın yaratılışının başlangıcı şöyle diyor: İşlerini biliyorum; ne soğuksun ne sıcaksın. Keşke soğuk ya da sıcak olsaydın. Bu yüzden ılık olduğun ve ne soğuk ne de sıcak olduğun için seni ağzımdan kusacağım. Çünkü, zenginim, zenginleştim ve hiçbir şeye ihtiyacım yok diyorsun; oysa sefil, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğun bilmiyorsun.'

Rab burada, halkı uyardıkları için çağırdığı din görevlilerinin halkına iletmeleri gereken mesajın bir barış ve güvenlik mesajı olmadığını bize gösteriyor. Bu mesaj yalnızca teorik değil, her yönüyle pratiktir. Laodikyalılara yönelik mesajda Tanrı'nın halkı benliğe dayalı bir güvenlik içinde bulunuyor olarak tasvir edilir. Üstün bir ruhsal düzeyde bulduklarına inanarak rahat içindedirler. 'Çünkü, Zenginim, servetim arttı ve hiçbir şeye ihtiyacım yok diyorsun; ve sefil, acınacak halde, yoksul, kör ve çıplak olduğun bilmiyorsun.'

Herkes yanlışken doğru olduklarına duyulan güvenden daha büyük bir aldatma insan akıllarını sarabilir mi! Gerçek Tanık'ın mesajı, Tanrı'nın halkını üzücü bir aldanış içinde bulur, ancak bu aldanışta samimidirler. Tanrı'nın gözünde durumlarının acınacak halde olduğunu bilmezler. Hitap edilenler kendilerini yüce bir ruhsal durumda oldukları düşüncesiyle okşayıp dururken, Gerçek Tanık'ın mesajı, gerçek durumlarının ruhsal körlük, yoksulluk ve sefillik olduğunu sarsıcı bir kınamayla ilan ederek güvenlik duygularını yıkar. Bu denli keskin ve sert tanıklık bir yanlış olamaz; çünkü konuşan Gerçek Tanık'tır ve O'nun tanıklığı mutlaka doğrudur.

"Başarılarında kendilerini güvende hisseden ve ruhsal bilgi bakımından zengin olduklarına inananların, aldatılmış olduklarını ve her türlü ruhsal lütfâ ihtiyaç duyduklarını bildiren mesajı kabul etmeleri zordur. Kutsanmamış yürek 'her şeyden daha aldatici ve son derece kötüdür.' Bana, İsa'dan bir ışık zerresi dahi almamış oldukları hâlde iyi Hristiyanlar oldukları düşüncesiyle kendilerini pohpohlayan birçok kişinin bulunduğu gösterildi. İlahi yaşamda bizzat kendilerine ait canlı bir deneyimleri yoktur. Ruh'un değerli lütuflarını elde edebilmek için içten ve sebatkâr bir çabaya duydukları gerçek ihtiyacı hissedebilmeden önce, Tanrı'nın önünde derin ve köklü bir kendini alçaltmaya ihtiyaçları vardır." Tanıklıklar, cilt 3, 252, 253.

Yeşaya Laodikya durumundan dönünce, dünyaya son uyarı mesajını götürmek için gönüllü oldu. Altıncı bölümün üçüncü ayeti, melek aşağı inip görkemiyle yeryüzünü aydınlattığında Vahiy 18'in peygamberlik tarihini Yeşaya'nın peygamberlik tarihiyle birbirine bağlar.

Bundan sonra büyük bir güce sahip olan başka bir meleğin gökten indiğini gördüm; yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. Vahiy 18:1.

Vahiy 18'deki meleğin indiği dönemde Yeşaya, Tanrı'nın halkını temsil eder; çünkü göksel tapınağa alındığında, serafaların şu ilanını işitti: "Kutsal, kutsal, kutsal, orduların Rabbi; bütün yeryüzü O'nun yüceliğiyle dolu." Yeşaya, Vahiy'deki Yuhanna gibi, son uyarı mesajını ilan eden Tanrı'nın halkını temsil eder. Yuhanna Tanrı'nın halkını "kalan" diye adlandırır; Yeşaya ise onlardan "onda bir", yani ondalık olarak söz eder. İbranice kök sözcük "ondalık vermek" anlamına gelir.

Yeşaya'nın sorduğu "ne kadar daha?" şeklindeki peygamberce soru, Tanrı'nın sözünde defalarca sorulur (ve kısaca, "ne kadar daha?" sorusunun yanıtı, Amerika Birleşik Devletleri'nde ulusal Pazar yasasının gelişini işaret ettiği). Ellen White'a göre o zaman "ulusal dinden dönmeyi ulusal yıkım izleyecektir," ve Yeşaya'ya göre ise bu, "kentlerin sakin olmadan viran olduğu, evlerin insansız kaldığı, ülkenin bütünüyle ıssızlaştığı; Rabbin insanları uzaklara sürdüğü ve ülkenin ortasında büyük bir terk edişin olduğu" zamandır. "Ülkenin ortasındaki büyük terk ediş," Daniel 11:41'e göre Pazar yasasında devrilen "birçoğu"dur. Bunlar, gözleri olup görmeyen, kulakları olup işitmeyen Yeşaya altı ve Matta on üçteki kişilerdir; ayrıca Vahiy üçte Laodikya kilisesine verilen öğüdü reddedenlerdir.

O da görkemli ülkeye girecek ve birçok ülke yıkılacak; ama şunlar onun elinden kurtulacak: Edom, Moav ve Ammon oğullarının ileri gelenleri. Daniel 11:41

Yeşaya, Yuhanna'nın Vahiy'de olduğu gibi, O'nun kutsal mekânında İsa Mesih'i gördüğü bir görüm yaşadı. Yeşaya, bir ağaç olarak "geri dönen" ve "yenilecek" olan "onda bir"i ya da ondallığı temsil eder. "Yenilecek" olarak çevrilen İbranice sözcük, ateşle tüketmek anlamına gelir. Yine de "onda bir"in içinde, ateşin tüketmediği bir "öz" vardır. Anlaşılan onda dokuzu bu öze sahip değildi? Teil ve meşe ağacını yiyip tüketen olarak tasvir edilen ateş, Malaki kitabında ansızın kendi tapınağına gelen Antlaşmanın Habercisi'nin ateşidir.

İşte, habercimi göndereceğim; o, önümden gidip yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab, hoşlandığınız antlaşmanın elçisi, ansızın tapınağına gelecek. İşte, o gelecek, diyor Orduların Rab'bi.

Ama onun geliş gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü o, arıtıcı ateşi gibi ve çamaşırcının sabunu gibidir. Ve gümüş arıtıcısı ve arındırıcısı olarak oturacak; Levi'nin oğullarını arıtacak ve altın ile gümüşü arıtır gibi onları arındırarak ki Rab'be doğruluk içinde sunu sunabilsinler. O zaman Yahuda ile Yeruşalim'in sunusu Rab'be hoş gelecek, eski günlerde ve geçmiş yıllarda olduğu gibi. Malaki 3:1-4.

Yeşaya'nın ondallığı (yani onda bir) aynı zamanda Malaki'nin "doğruluk içinde sunusu"dur. Malaki'nin sunusu, "Levi oğulları" olarak temsil edilen ve "doğruluk içinde sunu" sunabilsinler diye ateşle arıtılan Tanrı'nın halkıdır; ve Yeşaya'nın tanıklığında ateş tarafından "yenilenler" ondalıktır, yani onda birdir.

Tanrı'nın bana verilmiş lütfuna göre, usta bir mimar gibi temeli attım; başkası da onun üzerine inşa ediyor. Ama herkes, onun üzerine nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. Çünkü atılmış olan temelden, yani İsa Mesih'ten başka kimse başka bir temel atamaz. Şimdi, eğer biri bu temelin üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, odun, ot, samanla inşa ederse, herkesin işi açığa çıkacaktır; çünkü o gün onu açıklayacaktır. O iş ateşle ortaya çıkacak, ateş de herkesin işinin ne nitelikte olduğunu sınayacaktır. 1 Korintliler 3:10-13.

Pavlus burada her insanın işlerinin "ateş" ile açığa çıkarılacağını beyan eder. Malaki'de ateş cürufu yakıp yok eder. Yeşaya'da "onda bir"in arınması, "ne zaman" yapraklarını döküp atarlarsa o zaman gerçekleşir. Yapraklar, Âdem ve Havva'nın tanıklık ettiği gibi, gizli günahın, riyanın ve kibirin bir simgesidir.

İşaya'nın 'onda biri' içlerinde yakılıp yok edilemeyen bir öz taşır ve bu öz 'kutsal tohum'dur. İçlerinde, yüceliğin umudu olan Mesih vardır. İşaya'nın kendisi de bir 'kutsal tohum'dur ve ayrıca işaret ettiği 'onda bir'dir. Hem 'kutsal tohum' hem de 'onda bir', İsa Mesih'in mabedindeki Vahyi aracılığıyla Laodikya durumundan Filadelfya durumuna geri dönerler.

Tanrı'nın yüceliğine dair ve Yeşaya'nın “mahvoldum; necis bir insanım ve bağışlanmaya muhtaç bir günahkârım” diye haykırmasına yol açan görüm, ağaçlar yapraklarını döktüğünde göksel tapınakta gerçekleşir. “Cast” kelimesi “dışarı atmak” ya da bir ağacı “kesmek” anlamına gelir. Laodikya'nın dışarı atılması burada temsil edilmektedir. “Onda bir” ya da artakalan kesim, Malaki'nin Antlaşmanın Elçisi'nin getirdiği arındırıcı “ateş”ten geçecek; böylece insan işleri ruhen yakılıp yok edilecek ve yakılıp yok edilemeyen “öz”, yani “Kutsal Tohum” dışında bir şey kalmayacaktır. Dinlemeyi reddedenler ise ölü, kuru yapraklar gibi atılacak ya da Rab'bin ağzından kusulacaktır.

İsa Kutsal Tohumdur ve bir tohum, tüm bitkiyi meydana getirmek için gerekli DNA'nın tamamını içerir. Tanrı'nın Sözü bir tohumdur; bu nedenle, Tanrı'nın Sözünde bir konunun ilk bahsi, doğru şekilde anlaşılırsa, o konuyu imanlının yaşamında tam olgunluğa ulaştırmak için gerekli olan tüm bilgiyi içerir.

Yeşaya'nın 6. bölümü, İsa Mesih'in Vahyi'nin mesajıyla bereketlenebilmek için MUTLAKA işitmeniz gereken dönemde “işitmeyecek” olan bir halkı tanımlar. İsa'nın sözünü ettiği halk Tanrı'nın seçilmiş halkıydı; O'nun eşi, O'nun antlaşma halkı, eski İsrail'di.

Eski İsrail ya da ilk İsrail, modern İsrail'i ya da son İsrail'i tipolojik olarak temsil eder. Dünyanın sonunda Tanrı'nın halkı Yedinci Gün Adventistleridir; O'nun seçilmiş halkı, O'nun eşi, O'nun antlaşma halkı—modern İsrail. Yeşaya'nın tarihinin tanıklığı, Mesih'in tarihiyle birleştirildiğinde, dünyanın sonunda Yedinci Gün Adventizmi'nin, Laodikya'ya yönelik mesajda temsil edilen, kayıp ve kurtarılamaz bir "durum" içinde olacağını ortaya koyan iki tanık sağlar.

Onlar aslında kurtarılamaz değiller, fakat sadece Laodikya durumlarında kurtarılamazlar; tıpkı tecrübesinden önce Yeşaya'nın ve Mesih'in tarihindeki Yahudilerin olduğu gibi.

Bir Laodikyalının "duyması" gereken şeylerden biri Ekinci benzetmesidir. O benzetmede Tanrı'nın Sözü'nün bir "tohum", kutsal bir tohum olduğunu "duymalıdır". Bu "duyulduğunda", Vahiy'in gizli mesajını açmaya başlayan bir temel atılmış olur; çünkü o mesaj, İsa'nın Alfa ve Omega, İlk ve Son, Başlangıç ve Son olduğunun derin kavrayışı içinde saklıdır. Son ile başlangıç arasındaki ilişkiyi anlamak, İsa'nın Söz olduğunu ve O'nun Tohum olduğunu anlamayı da içerir.

Başlangıçta Söz vardı, Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu; O'nsuz var olan hiçbir şey olmadı. O'nda yaşam vardı; ve bu yaşam insanların ışığıydı. Işık karanlıkta parlar; karanlık onu kavrayamadı. Yuhanna 1:1-5.

Şimdi vaatler İbrahim'e ve onun soyuna verildi. “Ve soylara” demiyor; birçoğunu kasteder gibi değil, tek birini kastederek, “Ve senin soyuna” diyor; bu da Mesih'tir. Galatyalılar 3:16.

Son ile başlangıç arasındaki ilişkiyi anlamak, "ilk bahsedilme kuralı"nın anlaşılmasını gerektirir. İlk bahsedilme kuralı, bir konunun başlangıcının en önemli atıf olduğunu belirtir; çünkü içinde bütün hikâyeye vardır; zira Tanrı'nın Sözü olarak bir tohumdur. Son atıf, önem bakımından ikinci sıradadır; çünkü hikâyenin bütün unsurları orada birbirine bağlanır ve hiçbir ucu açık kalmaz. Ancak bir konuda hikâyeye güç ve açıklık katan, ortadaki atıflardır; bu bakımdan orta kısım, başlangıç veya son kadar vazgeçilmezdir.

Bu konuda ele alınacak çok daha fazla şey var, ama Matta 13'teki metne geri dönersek, İsa'nın duyanlar ve duymayanlar olmak üzere iki sınıf insan ayırt ettiğini görebiliriz. Duymamanın birden fazla yolunu belirtir, ama ardından duyanların üzerine bir kutsama ilan eder.

Ama gözleriniz ne mutlu ki görüyor ve kulaklarınız ne mutlu ki işitiyor. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim ki, birçok peygamber ve doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmeyi arzuladılar, ama göremediler; ve sizin işittiklerinizi işitmeyi arzuladılar, ama işitmediler. Öyleyse ekincinin benzetmesini işitin. Matta 13:16-18.

Dolayısıyla peygamberlik açısından bu "kutsama", Vahiy 1:3'tekiyle aynı kutsamadır:

Ne mutlu okuyana ve bu peygamberliğin sözlerini işitenlere ve onda yazılanlara uyanlara; çünkü zaman yakındır.

Matta 13'te İsa'nın Yeşaya 6'ya yaptığı atıf, Ellen White'in yazılarıyla birlikte, dünyanın sonunda görülecek ve işitilecek öyle şeyler bulunduğunu, bunların o kadar muazzam olduğunu ki birçok doğru insanın ve peygamberin, son uyarı mesajının mühürünün açılacağı o dönemde yaşamayı arzu ettiğini ve insanların o zaman onları "görecektir" ve "işitecek"lerini teyit eder.

Yuhanna'ya, onuncu bölümde "Yedi Gök Gürültüsü"nü söylediklerini mühürlemesi emredildi ve yirmi ikinci bölümde "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme; çünkü zaman yakındır" hükmü ilan edilir. Bir sonraki ayet, insanlığın deneme süresinin sona erdiğini belirtir. Deneme süresi kapanmadan hemen önce, "Yedi Gök Gürültüsü"nü mühürünün açılmasına dair bir ilan vardır; bu, o zamanda Vahiy kitabında mühürlenmiş olan tek pasajdır. "Yedi Gök Gürültüsü"nü Adventizmin başlangıcını ve sonunu temsil ettiği bildirilir.

"John'a verilen ve yedi gök gürültüsünde ifade edilen özel ışık, birinci ve ikinci meleklerin mesajları kapsamında gerçekleşecek olayların bir tasviriydi. . . ."

Bu yedi gök gürlemesi seslerini duyurduktan sonra, küçük kitaba ilişkin olarak, tıpkı Daniel'e olduğu gibi Yuhanna'ya da şu buyruk gelir: "Yedi gök gürlemesinin dile getirdiği şeyleri mühürle." Bunlar, sıraları geldikçe açıklanacak olan gelecekteki olaylarla ilgilidir. Yedinci Gün Adventistleri Kutsal Kitap Yorumu, 7. cilt, 971.

Yedi Gök Gürlemeleri, 1798'den 22 Ekim 1844'e kadar birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının tarihinde, Adventizmin başlangıcındaki olayları temsil eder ve yukarıda anılan aynı makalede, Yedi Gök Gürlemelerinin "kendi sıraları içinde açıklanacak gelecekteki olaylarla ilgili" olduğu bildirilmektedir. Adventizmin başlangıç tarihi, Adventizmin sonunu gösterir; çünkü Alfa ve Omega olan İsa Mesih, eski İsrail'in tarihi kadar kutsal olan Adventizmin tüm tarihinin üzerine imzasını atar.

İsa'nın Matta 13'te söylediğine göre, bu olaylar peygamberlerin görmeyi arzuladıkları ve öğrencilerin bildikleri için kutsandıkları şeylerdir. Bu öğrenciler, dünyanın sonunda gördükleri ve işittikleri şeyler nedeniyle kutsanan Tanrı'nın halkını temsil eder. Onların gördüğü ve işittiği şey, İsa Mesih'in Vahyi'nin mesajıdır; bu mesaj, hem Millerci hareketin tarihini hem de yüz kırk dört binin tarihini temsil eden Yedi Gök Gürlemesi'nin mesajıyla da temsil edilir.

1840-1844 yılları arasında verilen tüm mesajlar şimdi kuvvetle vurgulanmalıdır, çünkü yönünü kaybetmiş birçok insan var. Mesajlar tüm kiliselere ulaştırılmalıdır.

Mesih şöyle dedi: 'Ne mutlu gözlerinize, çünkü görüyorlar; ve kulaklarınıza, çünkü işitiyorlar. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim: Birçok peygamber ve salih kişi sizin gördüklerinizi görmeyi arzu etti, ama görmediler; ve sizin işittiklerinizi işitmeyi arzu ettiler, ama işitmediler' [Matta 13:16, 17]. 1843 ve 1844'te görülen şeyleri görmüş olan gözler ne mutludur.

"Mesaj verildi. Ve mesajın tekrarlanmasında gecikme olmamalıdır, çünkü zamanın işaretleri gerçekleşmektedir; kapanış çalışması yapılmalıdır. Kısa bir süre içinde büyük bir çalışma yapılacak. Tanrı'nın belirlemesiyle yakında verilecek bir mesaj, gür bir çağrıya dönüşerek büyüyecek. O zaman Daniel, tanıklığını vermek için kendi payına düşen yerde duracak." El Yazmaları Yayınları, cilt 21, 437.

Ellen White, Mesih'in doğruların görmeyi arzu ettiği tarih olarak tanımladığı dönemi 1840'tan 1844'e kadar olan Millercilerin tarihi olarak belirler ve ardından 'Tanrı'nın belirlemesiyle yakında verilecek bir mesajın yüksek sesli bir çağrıya dönüşerek büyüyeceğini' söyler. 'Yüksek sesli çağrı' üçüncü meleğin son uyarısını simgeler ve o mesaj verildiğinde, Adventizmin başlangıcındaki tarihi tekrarlayacaktır. Son uyarı mesajı, 'tüm kiliselere gitmesi' gereken 'mesajlar'dır ve '1840-1844 arasında verilen mesajların şimdi etkili kılınması gerekir.'

Alfa ve Omega, sonu başlangıçla birlikte gösterir. Ellen White, "mesajların tüm kiliselere gitmesi gerektiğini" belirtir ve İsa Yuhanna'ya şöyle dedi: "Ben Alfa ve Omega'yım, ilk ve sonuncuyum; gördüğünü bir kitaba yaz ve onu Asya'da bulunan yedi kiliseye gönder: Ephesus'a, Smyrna'ya, Pergamos'a, Thyatira'ya, Sardis'e, Philadelphia'ya ve Laodicea'ya."

1840 ile 1844 arasındaki mesajlar, kiliselere gönderileceklerin bir parçasıdır.